

DANES

Božidar Jezernik

Danes sem lep:
zanimam se za vreme.

Vreme je mrko.
Dežuje. Po kapljicah.
Če bi padlo skupaj
bi

me

gotovo
ubilo!

VEČNOST

Božidar Jezernik

Elipsa.
Drugo leto spet:
elipsa.
in še dolgo:
elipsa.

Ko bodo ugotovili napako v računu:
mnogokotnik.

SKICA

Darko Komac

Pojdemo iz duplin
v prihajajoči peti letni čas
urejali bomo svoje žile
in njihove tokove zvodimo
v odstranjene tolmune
onstran krvi in mesa
prelepimo si oči
sklenemo v prisego molka
svoje čeljusti
in predamo se sončnim vetrovom
samo še premikanje
po neiztečenih tirnicah
bo voljno poimenovati naše okončine

Ob gluhih ušesih
 bodo jokala nerojena bitja
 razvneto mednožje
 bodo iskale lačne maternice
 preteklost bo krinka umirajočih

pojdemo iz duplin
 in predamo se sončnim vetrovom
 onstran krvi in mesa

zdrobljeni v premišljene nestvore prahu
 se bomo oglašali s piskajočo
 sebi nespoznavno govorico
 z ekrana
 bivajoči za omrežjem
 ordinat in abscis

iz možganov nam bo curljal
 brezlesni papir
 v prihajajoči peti letni čas

PRIHOD

Darko Komac

Hoteli so svoj prihod —
 skozi zamrežena okna
 so ubijali
 z dolgimi okončinami
 naše opite sence
 in pregrebena okostja
 so ob izhodih
 beračila za svojo zemljo
 podarili smo se jim
 da zaživijo v naših telesih

dlani so se nas oklenile
 s svojo prezirljivo praznoto
 onstranskega stradanja

hoteli so svoj brezkončen prihod —
 s stropa so sneli
 z votlostjo svojih razjedenih oči
 poslednjo svetlobo
 našega prostora
 in postali smo podarjena zemlja
 prekopenim skeletom
 na nekem svežem grobišču

SPOČETJE ŠT. 3

Darko Komac

Prezrem odhajanje
v podivjanem kriku
nočem ponujenega čela
kjer bi počival
s starikavo nežnostjo
iz svojih kamnitih ograd
Zavržena palica
brezimmnega popotnika
odpre usta vrelcu
na mojem dnu
in stekla plane voda
na moje vrtove —
sanjajoča pena
ji megli pobesnel pogled
Ne maram umazane reke —
blebetave starke pod mostovi
in prezrem predmestja
boleče zgrbljena
na njenem bregu

Grgra —
moje kosti
v njeni strugi
ne kličejo glasno kot kamni
iz zidov zapuščenega doma
Potrkam s palico
in izvir onemi
Prezrem odhajanje
v podivjanem kriku —
po Njej sega morda
že naslednji popotnik

PESMI

Milan Osrajnik

kaj se je zgodilo v času
pogleda in besede

hölderlin je vzdignil
opeko in rekel niti
znamenje nisi več
ne čutiš več bolečin